

AJUNTAMENT DE LES BORGES DEL CAMP

**II Premi Literari Sant Jordi
1991**

PREMI POESIA

**Quatre barres
de
Josep Vilalta i Cochs**

QUATRE BARRES
(Quatre puntals per a una Pàtria)

I L'Àliga, moixa i poruga,
d'ofec no podia viure;
gens no volava, feixuga,
i ara torna a volar, lliure.
De bell nou comença a escriure
un capítol gloriós
de la Història no acabada;
dóna-li tu, l'alenada,
força de l'esperit frisós.
Dóna-li empenta abrivada,
l'estima incondicionada,
vida de la teva vida
perquè empengui, amb embranzida
feliç i llarga volada.
I un dia s'esdevindrà
que, per sota el blau del cel,
amb la claror d'un estel
aquella Àliga escriurà:
"Aquí hi dorm un català"

II Estima la teva Terra,
bressol curull de fragància
i de la llum d'una infància
feliç; terròs que t'aferra
amb tanta força i constància!
Terra que et pertany per dret
heretada dels besavis,
mare d'herois i de savis.
Parla d'Ella, satisfet,
amb son nom a flor de llavis!
D'eixa Terra que el sol daura
just quan son jaç ha deixat,
Pàtria que amb sang han guardat
per a qui la broda i llaura.
Àliga en vol arborat,
Terra que n'han fet pessebre
on hi pastura el ramat
dels que per Ella el cor bat
des de les ribes de l'Ebre
fins els cims del Montserrat

III Cultiva la teva parla
que és d'un poble sobirà,
per lluir-la, millorar-la
i enriquir-la; per deixar-la
a qui un altre jorn vindrà.
Llengua de conqueridors,
tota música i dolçors
que, des de molt xic encara
xuclaves d'aprop del cor,
al pit tendre de la mare.
Assadolla't a les deus
de la Història Catalana
que naixia als Pirineus
per a florir a la plana.
Fes-la seguir als teus hereus;
i si un dia, horrible fat!
perds els teus béns, ho perds tot
de la teva propietat,
servaràs l'orgull del mot
i la catalanitat.

IV Posa voler en la feina
que tinguis encomanada;
esmola bé la teva eina,
agafa amb força l'aixada,
i empunya, valent, l'arada!
Tant si ets davant del teler,
a l'enclusa o a la mina,
a l'escola o al taller,
al mar, taulell o celler,
fes la feina amb valentia!
Canta un himne triomfant
a la tasca habitual,
que no és càstig, que no és pena;
és sols un bé natural
que Déu ens dóna a ma plena;
perquè cada cop de mall,
cada rajola posada
i cada peça acabada
es transformen, per treball,
en les flors per a la Pàtria!

